

מסכת עירובין

פרק י

א. המוציא תפלין, מכניסן זוג זוג. רבן גמליאל אומר, שנים שנים. במה דברים אמורים, בישנות, אבל בחדשות, פטור. מצאן צבתיים או כריכות, מחשיך עליהן ומביאן. ובסכנה, מכסן והולך לו:

ב. רבי שמעון אומר, נותנן לחברו, וחברו לחברו, עד שמגיע לחצר החיצונה. וכן בנו, נותנו לחברו, וחברו לחברו, אפלו מאה. רבי יהודה אומר, נותן אדם חבית לחברו, וחברו לחברו, אפלו חוץ לתחום. אמרו לו, לא תהלה זו יותר מרגלי בעליה:

ג. הנה קורא בספר על האסקפה, נתגלגל הספר מידו, גוללו אצלו. הנה קורא בראש הגג ונתגלגל הספר מידו, עד שלא הגיע לעשרה טפחים, גוללו אצלו. משהגיע לעשרה טפחים, הופכו על הפתב. רבי יהודה אומר, אפלו אין מסלק מן הארץ אלא כמלא מחט, גוללו אצלו. רבי שמעון אומר, אפלו בארץ עצמו גוללו אצלו, שאין לה דבר משום שבות עומד בפני כתבי הקדש:

ד. זִיז וְשִׁלְפָנֵי חִלּוֹן, נוֹתְנִין עָלָיו וְנוֹטְלִין מִמֶּנּוּ בַשַּׁבָּת. עוֹמֵד אָדָם בְּרִשּׁוֹת הַיִּחִיד וּמִטְלִיל בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים, בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים וּמִטְלִיל בְּרִשּׁוֹת הַיִּחִיד, וּבִלְבָּד וְשִׁלָּא יוֹצִיא חוּץ מֵאַרְבַּע אַמּוֹת:

ה. לֹא יַעֲמֵד אָדָם בְּרִשּׁוֹת הַיִּחִיד וַיִּשְׁתֵּין בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים, בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים וַיִּשְׁתֵּין בְּרִשּׁוֹת הַיִּחִיד. וְכֵן לֹא יִרְק. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף מִשְׁנֵת־לֵשׁ רֶקוּ בִּפְיוֹ, לֹא יִהְיֶה אַרְבַּע אַמּוֹת עַד שִׁירָק:

ו. לֹא יַעֲמֵד אָדָם בְּרִשּׁוֹת הַיִּחִיד וַיִּשְׁתֶּה בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים, בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים וַיִּשְׁתֶּה בְּרִשּׁוֹת הַיִּחִיד, אֶלָּא אִם כֵּן הַכִּנִּיס רֹאשׁוֹ וְרַבּוֹ לְמָקוֹם שֶׁהוּא שׁוֹתֶה. וְכֵן בָּגַת. קוֹלֵט אָדָם מִן הַמְּזוּחָלָה לְמִטָּה מֵעֲשָׂרָה טַפָּחִים. וּמִן הַצָּנוּר, מִכָּל מָקוֹם שׁוֹתֶה:

ז. בּוֹר בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים, וְחֻלְיתוֹ גְּבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים, חִלּוֹן שֶׁעַל גִּבּוֹ מְמַלְאִין הַיָּמֵנוּ בַשַּׁבָּת. אֲשֶׁפָּה בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים גְּבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים, חִלּוֹן שֶׁעַל גִּבָּה שׁוֹפְכִין לְתוֹכָהּ מֵיָם בַשַּׁבָּת:

ח. אֵילָן שֶׁהוּא מִסּוֹף עַל הָאָרֶץ, אִם אֵין נוֹפוֹ גְּבוּהָה מִן הָאָרֶץ שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים, מִטְלִיל תַּחְתּוֹ. שְׂרָשׁוֹ גְּבוּהִין מִן הָאָרֶץ שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים, לֹא יֵשֵׁב עָלֶיהֶן. הַדָּלֶת שֶׁבִּמְקָצָה וְחֻדְקִים שֶׁבִּפְרָצָה וּמִחְצָלוֹת, אֵין נוֹעֲלִין בָּהֶן, אֶלָּא אִם כֵּן גְּבוּהִים מִן הָאָרֶץ:

ט. לא יַעֲמִיד אָדָם בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד וַיִּפְתַּח בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים, בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים וַיִּפְתַּח בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד, אֲלֵא אִם כֵּן עָשָׂה מְחֻצָּה גְבוּלָה עֲשָׂרָה טַפְחִים, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. אָמְרוּ לוֹ, מַעֲשֵׂה בָשׂוּק שֶׁל פֶּטְמִין שֶׁהָיָה בִירוּשָׁלַיִם, שֶׁהָיוּ נוֹעְלִין וּמַנִּיחִין אֶת הַמִּפְתָּח בַּחֲלוֹן שֶׁעַל גִּבֵּי הַפֶּתַח. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, שׂוּק שֶׁל צִמְרִים הָיָה:

י. נָגַר שֵׁישׁ בְּרֹאשׁוֹ גִּלְסָטְרָא, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹסֵר, וְרַבִּי יוֹסִי מַתִּיר. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מַעֲשֵׂה בַכֶּנֶסֶת שֶׁבִטְבָּרְיָא שֶׁהָיוּ נוֹהֲגִין בּוֹ הֵתֵר, עַד שֶׁבָּא רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְהִזְקִנִּים וְאָסְרוּ לָהֶן. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִסּוּר נִהְגָּו בָּהֶן, בָּא רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְהִזְקִנִּים וְהִתִּירוּ לָהֶן:

יא. נָגַר הַנֶּגֶר, נוֹעְלִים בּוֹ בַּמִּקְדָּשׁ, אֲבָל לֹא בַּמִּדְיָנָה. וְהַמִּנְחָה, כָּאֵן וְכָאֵן אִסּוּר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הַמִּנְחָה מִתֵּר בַּמִּקְדָּשׁ, וְהַנֶּגֶר בַּמִּדְיָנָה:

יב. מִחֲזִירִין צִיר הַתַּחְתּוֹן בַּמִּקְדָּשׁ, אֲבָל לֹא בַּמִּדְיָנָה. וְהָעֶלְיוֹן, כָּאֵן וְכָאֵן אִסּוּר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הָעֶלְיוֹן בַּמִּקְדָּשׁ, וְהַתַּחְתּוֹן בַּמִּדְיָנָה:

יג. מִחֲזִירִין רִטְיָה בַּמִּקְדָּשׁ, אֲבָל לֹא בַּמִּדְיָנָה. אִם בַּתַּחְלָה, כָּאֵן וְכָאֵן אִסּוּר. קוֹשֵׁרִין נִימָא בַּמִּקְדָּשׁ, אֲבָל לֹא בַּמִּדְיָנָה. אִם בַּתַּחְלָה, כָּאֵן וְכָאֵן אִסּוּר. חוֹתְכִין יִבְלֹת בַּמִּקְדָּשׁ, אֲבָל לֹא בַּמִּדְיָנָה. וְאִם בְּכָלִי, כָּאֵן וְכָאֵן אִסּוּר:

יד. כִּהֵן נִשְׁלָקָה בְּאַצְבָּעוֹ, כּוֹרֵךְ עָלֶיהָ גָּמִי בַּמִּקְדָּשׁ, אֲבָל לֹא
בַּמִּדְיָנָה. אִם לְהוֹצִיא דָם, כָּאֵן וְכֹאֵן אָסוּר. בּוֹזְקִין מֶלֶח עַל גִּבִּי כִּכְשׁ
בְּנִשְׁבִּיל נִשְׁלָא יִחְלִיקוּ, וּמִמְלָאִים מְבוֹר הַגּוֹלָה וּמְבוֹר הַגְּדוֹל בַּגִּלְגָּל
בְּנִשְׁבֵּת, וּמִבְּאֵר הַקָּר בְּיוֹם טוֹב:

יה. נִשְׁרֵץ נִשְׁמָצָא בַּמִּקְדָּשׁ, כִּהֵן מוֹצִיאוֹ בְּהִמְיָנוּ, נִשְׁלָא לְשִׁהוּת אֶת
הַטְּמֵאָה, דְּבִרֵּי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בַּצָּבֶת נִשְׁלָא
עֵץ, נִשְׁלָא לְרִבּוּת אֶת הַטְּמֵאָה. מֵהֵיכָן מוֹצִיִּין אוֹתוֹ, מִן הַהֵיכָל וּמִן
הָאוֹלָם וּמִבֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזִבְחָהּ, דְּבִרֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן נָנָס. רַבִּי
עֲקִיבָא אוֹמֵר, מְקוֹם נִשְׁתַּיְבִין עַל זְדוֹנוֹ כֶּרֶת וְעַל שְׁגָגָתוֹ חֲטָאת,
מִשָּׁם מוֹצִיִּין אוֹתוֹ, וְנִשְׁאָר כָּל הַמְּקוֹמוֹת כּוֹפִין עָלָיו פֶּסֶחָתָהּ. רַבִּי
שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, מְקוֹם נִשְׁתַּיְרוּ לָהּ חֲכָמִים, מִנְּשִׁלָּה נִתְּנוּ לָהּ, נִשְׁלָא
הַתִּירוּ לָהּ אֵלָא מִשּׁוּם שָׁבוּת: